

Де мені подітись з лютою нудьгою

Михайло Старицький

Де мені подітись з лютою нудьгою,
Чим мені розбити мою тугу-муку?
Ох, давно я зняв би вже на себе руку,
Та жаль груди давить, серце, за тобою:
Що на тебе гляну, вірная дружино,
Мов з хреста ти знята, біла, наче глина,
Хилишся од вітру, руки мовчки ломиш
І, як перли, сльози без ридання рониш...
Ох, печуть ті сльози полум'ям неситим
Мое хворе серце надвое розбите:
Що одна, бездольна, ледве душу втрима,
А друга, байдужа, – все перед очима!